

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

28 березня 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 35/дп-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого – Мішина М.І.,

членів Комісії: Козлова А.Г., Лукаша Т.В.,

розглянувши питання щодо недостовірності (у тому числі неповноти) відомостей або тверджень, указаних суддею Славутицького міського суду Київської області Теремецькою Наталією Федорівною в декларації доброчесності судді за 2016 рік,

встановила:

У квітні 2018 року до Комісії надійшла заява Маселка Р.А. щодо проведення перевірки декларації доброчесності судді Славутицького міського суду Київської області Теремецької Н.Ф. за 2016 рік.

У заяві зазначено, що твердження судді в пункті 17 декларації про неприйняття нею рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», є недостовірним.

На підтвердження своїх доводів заявник посилається на прийняття суддею постанови від 13 січня 2014 року у справі № 377/31/14-п. Вказаним рішенням суду було визнано винною особу у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення (дані - КУпАП), та накладено адміністративне стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами строком на чотири місяці.

Обставини справи, на думку Маселка Р.А., підпадають під визначення, наведене в пункті 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», а тому дає підстави вважати, що твердження, вказане суддею в пункті 17 декларації доброчесності судді за 2016 рік, не відповідає дійсності.

З урахуванням викладених обставин Маселко Р.А. просить провести перевірку достовірності тверджень, зазначених у декларації доброчесності судді за 2016 рік, у разі виявлення недостовірності тверджень, зазначених у пункті 17 декларації, звернутися до Вищої ради правосуддя стосовно притягнення судді Теремецької Н.Ф. до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до частини першої статті 62 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) суддя зобов'язаний щорічно до 1 лютого подавати шляхом

заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України декларацію доброчесності судді за формою, що визначається Комісією.

Форму декларації доброчесності судді затверджено рішенням Комісії від 31 жовтня 2016 року № 137/зп-16.

Частиною шостою статті 62 Закону передбачено, що у разі одержання інформації, що може свідчити про недостовірність (в тому числі неповноту) тверджень судді у декларації доброчесності, Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить відповідну перевірку.

Відповідно до Правил заповнення та подання форми декларації доброчесності судді, затверджених рішенням Комісії 31 жовтня 2016 року № 137/зп-16, у декларації доброчесності зазначаються відомості, актуальні станом на 31 грудня звітного року. У разі заповнення декларації вперше у ній зазначаються твердження щодо обставин, які мали місце упродовж усього життя особи, яка її заповнює.

Під час перевірки досліджено відомості, наведені у повідомленні Маселка Р.А., декларацію доброчесності судді за 2016 рік, судові рішення у справі № 377/31/14-п, рішення Вищої ради правосуддя від 26 квітня 2017 року № 994/Здп/15-17, а також пояснення судді Теремецької Н.Ф. та додані матеріали. За результатами перевірки Комісією встановлено таке.

У визначеному Законом порядку суддя Славутицького міського суду Київської області Теремецька Н.Ф. 16 січня 2017 року вперше подала декларацію доброчесності судді за 2016 рік. У пункті 17 декларації суддя підтвердила, що не ухвалювала одноособово або у складі колегії рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», та підтвердила, що пройшла перевірку, передбачену цим законом (пункт 18).

З огляду на положення пункту 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» до таких рішень, зокрема, належать рішення про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим Законом, у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі статті 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення за невиконання водіями вимог працівника міліції про зупинку транспортного засобу та про залишення зазначених рішень без змін судом апеляційної інстанції в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим Законом (тобто до 11 квітня 2014 року).

Постановою судді Славутицького міського суду Київської області Теремецької Н.Ф. від 13 січня 2014 року (справа № 377/31/14-п) ОСОБА_1 визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 122-2 КУпАП, та накладено стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами строком на чотири місяці.

Як зазначено в постанові суду, 29 грудня 2013 року о 12 год 30 хв водій ОСОБА_1 на 20 км автодороги Київ-Овруч в с. Нові Петрівці керував автомобілем NISSAN QASHQAI (НОМЕР_1) та не виконав законну вимогу працівника ДАІ про зупинку транспортного засобу, чим порушив вимоги пункту 2.4 Правил дорожнього руху України.

В судовому засіданні ОСОБА_1 вину не визнав. Суду пояснив, що 29 грудня 2013 року він знаходився в місті Славутичі, за межі міста в цей день не виїжджав. Автомобіль NISSAN QASHQAI (номерний знак НОМЕР_1) належить йому і керує ним тільки він, ключі знаходяться також тільки у нього. 29 грудня

2013 року його автомобіль знаходився в гаражі. Цього дня приблизно о 13 годині він купував ялинку на Московській площі, потім приблизно до кінця дня ходив до магазинів купувати продукти харчування до Нового року.

Не погоджуючись із вказаним судовим рішенням, ОСОБА_1 оскаржив його в апеляційному порядку, однак постановою апеляційного суду Київської області від 11 лютого 2014 року в зазначеній справі апеляційну скаргу ОСОБА_1 залишено без задоволення, а постанову Славутицького міського суду Київської області від 13 січня 2014 року – без змін.

Встановлено, що зазначені вище обставини досліджувалися в дисциплінарній справі, відкритій ухвалою Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 22 березня 2017 року № 554/Здп/15-17.

За результатами розгляду дисциплінарної справи рішенням Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 26 квітня 2017 року № 994/Здп/15-17 відмовлено у притягненні судді Славутицького міського суду Київської області Теремецької Н.Ф. до дисциплінарної відповідальності та припинено дисциплінарне провадження у зв'язку із закінченням встановленого законом строку для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

Вища рада правосуддя на підставі встановлених обставин та аналізу дисциплінарної справи дійшла висновку, що суддя Теремецька Н.Ф. припустилася істотного порушення норм процесуального права (статей 252, 280 КУпАП), яке свідчить про наявність ознак дисциплінарного проступку, передбаченого підпунктом «а» пункту 1 частини першої статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції, чинній на час винесення нею постанови від 13 січня 2014 року, а саме - істотне порушення норм процесуального права при здійсненні правосуддя.

Як зазначено в рішенні Вищої ради правосуддя, висновок судді про винність ОСОБА_1 у вчиненні вказаного адміністративного правопорушення ґрунтується виключно на протоколі про адміністративне правопорушення та рапорті працівника міліції.

При цьому, покладаючи в основу свого висновку про доведеність вини ОСОБА_1 у вчиненні правопорушення, передбаченого статтею 122-2 КУпАП, зазначені протокол та рапорт, суддя Теремецька Н.Ф. всупереч вимогам статей 252, 280 КУпАП не надала належної правової оцінки поясненням ОСОБА_1 та свідків ОСОБА_2, ОСОБА_3, які повністю узгоджувалися між собою щодо підтвердження алібі особи, яка притягується до адміністративної відповідальності.

Стосовно обставин, зазначених у заяві Маселка Р.А., суддею Теремецькою Н.Ф. надано письмові пояснення, в яких вона вказує, що 13 січня 2014 року нею була розглянута справа № 377/31/14-п та ухвалена постанова про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за статтею 122-2 КУпАП і накладено адміністративне стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами строком на чотири місяці.

За результатами апеляційного перегляду постанову від 13 січня 2014 року залишено без змін.

Аналіз пункту 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», на яку посилається Маселко Р.А. в заяві, свідчить про те, що суддя суду загальної юрисдикції підлягає перевірці в разі прийняття ним одноособово або в колегії суддів рішень про накладення адміністративних стягнень не на всіх осіб, які були притягнуті до адміністративної відповідальності в зазначений вище період за невиконання водіями вимог працівника міліції про зупинку

транспортного засобу і на яких було накладено адміністративне стягнення у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами, а лише на тих осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності Законом України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Згідно з абзацом п'ятим статті 1 Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» (далі - Закон України «Про недопущення переслідування») участь особи у масових акціях протесту підтверджується її заявою відповідному органу чи посадовій особі.

Ураховуючи наведене, єдиною підставою для віднесення правопорушень до тих, що пов'язані з масовими акціями протесту, є і заява особи до відповідного органу чи посадовій особі.

Із матеріалів справи № 377/31/14-п з'ясовано, що ОСОБА_1 під час розгляду справи заяв чи повідомлень про його участь у акціях протесту та його переслідування не робив. Він не подавав заяву про його участь у масових акціях протесту і після набрання чинності Законом України «Про недопущення переслідування», провадження в цій справі з цих підстав не закривалось.

Таким чином, матеріали вказаної справи про адміністративне правопорушення не містять та не містили даних про те, що особа, яка притягнута до адміністративної відповідальності, була учасником акцій протесту.

Окрім того, ОСОБА_1 після набрання чинності Законом України «Про недопущення переслідування» було викликано до прокуратури міста Славутича, де він заперечував свою участь у масових акціях протесту та відмовився від написання будь-яких заяв до прокуратури і суду щодо визнання його учасником масових акцій протесту, та, як наслідок, звільнення від адміністративної відповідальності.

Указані обставини підтверджені копією листа прокурора міста Славутича від 15 жовтня 2014 року, що знаходиться в матеріалах справи № 377/31/14-п.

На думку Теремецької Н.Ф., відсутність прийнятих нею судових рішень за критеріями, встановленими пунктом 13 частини другої, частин третьої, шостої, сьомої статті 3 Закону України «Про очищення влади», підтверджено також листом начальника ТУ ДСА України в Київській області від 09 лютого 2015 року № 04-04/334 «Про результати проведеної перевірки, передбаченої Законом України «Про очищення влади», стосовно судді Теремецької Н.Ф.».

Рішення Вищої ради правосуддя від 26 квітня 2017 року № 994/3дп/15-17, яким було відмовлено у притягненні до дисциплінарної відповідальності у зв'язку із закінченням строку притягнення до дисциплінарної відповідальності, також не свідчить про недостовірність тверджень, зазначених нею в пункті 17 декларації доброчесності судді, оскільки в цьому рішенні відсутні посилання на те, що ОСОБА_1 був учасником акцій протесту в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності Законом України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

За таких обставин притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за статтею 122-2 КУпАП у справі № 377/31/14-п не було пов'язане з його участю в масових акціях протесту, які мали місце в період з листопада 2013 року до лютого 2014 року. Тому інформація, викладена в заяві Маселка Р.А., не відповідає дійсності, оскільки обставини справи № 377/31/14-п не підпадають під визначення,

наведене в пункті 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Таким чином, на думку судді Теремецької Н.Ф. твердження, зазначені нею у декларації доброчесності за 2016 рік, є достовірними.

Оцінивши в сукупності викладені обставини, Комісія вважає, що ухвалена суддею Теремецькою Н.Ф. постанова від 13 січня 2014 року у справі № 377/31/14-п про притягнення ОСОБА_1 до відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 122-2 КУпАП, не є такою, що підпадає під визначення, наведене в пункті 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», оскільки суб'єкт правопорушення не відповідає вимогам, цієї норми закону, а саме: не був учасником масових акцій протесту.

Наведене підтверджується рішенням Вищої ради правосуддя від 26 квітня 2017 року № 994/3дп/15-17, яким виявлено допущені суддею процесуальні порушення під час розгляду згаданої справи стосовно ОСОБА_1 однак не встановлено факту участі особи в масових акціях протесту.

Ураховуючи викладене, в судді Теремецької Н.Ф. були відсутні підстави підтверджувати в пункті 17 декларації доброчесності судді за 2016 рік факт ухвалення нею рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні». У пункті 18 декларації доброчесності за 2016 рік суддя обґрунтовано підтвердила, що пройшла перевірку, передбачену Законом України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

З огляду на зазначене Комісія за результатами розгляду питання про недостовірність тверджень, вказаних суддею Славутицького міського суду Київської області Теремецькою Н.Ф. у декларації доброчесності судді за 2016 рік, дійшла висновку про непідтвердження інформації про недостовірність тверджень, вказаних суддею в цій декларації, викладеної у зверненні Маселка Р.А.

Керуючись статтями 62, 93, 101 Закону, розділом VI Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Комісія

вирішила:

визнати непідтвердженою інформацію про недостовірність (у тому числі неповноту) тверджень, вказаних суддею Славутицького міського суду Київської області Теремецькою Наталією Федорівною в декларації доброчесності судді за 2016 рік.

Головуючий

М.І. Мішин

Члени Комісії

А.Г. Козлов

Т.В. Лукаш